

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

S. Leo III. Octauæ Assumptionis B. Mariæ institutor, & aliarum reru[m] utilium auctor. cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

simus, accuratè considerauit, quem non ad fouendam auariciam malorum omnium radicem, non ad prodigaliratem, non ad voluptates, & mollities, aliosve execrandos vsus, sed ad necessarios, honestos, & laudatos Ecclesie Romanæ vsus, præsidiumque, & ornamentum Reipublice Christianæ comparauit. Qualia erant illa auri talenta à Magno illo Sacerdote Onia in templo reposita, ad Viduarum, & pupillorù sustentationē. s. templiq; Salomonici restaurationē, cuius causa à Ioas Rege Arca illa templo affixa, ad colligendam pecuniam pro reparatione templi. Hanc igitur ob causam noster Agatho nouum Aerarium constituit, vt viduis, & orphanis subueniret, & Ecclesie necessitatibus prouideret. Tanti igitur, ac talis Pontificis inuentum, in sancta Ecclesia inuolabiliter post modum retentum est, & retinetur ad hæc usque nostra tempora, quod quam fuerit necessarium ipsa quotidie experitur.

Scriptis dum uiueret nonnulla, inter quæ extat Epistola una, confessionem fidei ad Sextam Synodum Constantinopolitanam continens: quæ excusa sæpius, nouissime inter epistolas Decretales Pontificum Romanorum quæ Romæ, anno 1591. excusa sunt relata est.

S. LEO IIII.

Octauæ Assumptionis Beatæ Mariæ institutor,
& aliarum rerum utilium auctor

iuxta illud:

Celebrabitis solennitatem eius septem diebus per Annum, Dies quoque octauus erit celeberrimus, atque sanctissimus. Leuitici 23.

Cap. XV.

S. LEO IIII. cuius imago Pontificis summi habitu, imaginem Diuæ Virginis manibus tenentis, cōspicitur, spectatæ sanctitatis, ac prudētie uir, cū uno animorum consensu Pontifex delectus quanquam inuitus hanc suscipere prouinciam coactus fuisset, Pontificatus sui anno primo. Festi

Festi Assumptionis sanctissimæ Mariæ Virginis Octauam celebrari hac ratione decreuit. Primo Pontificatus sui anno, cū Romæ iuxta ædem S. Lucie Basiliscus, ortus fuisset, qui venenato spiritu suo omnibus, qui ad cauernam eius accedebant, repentinum afferebat interitum: Pontifex solenni ieiunio, ac oratione perfectis in die Assumptionis Dei Matris Mariæ à Patriarchio exiens, cum Hymnis, ac Canticis sancta præcedente imagine ad basilicam S. Adriani Martyris pedibus cum clero processit: inde ad Ecclesiam S. Virginis Præsepe perexit: exinde ad specum serpentis cum appropinquasset, cæterua fidelium subsistere iussa, interito animo ad os specus, unde pestifer erumpebat affectus accessit, atque oculis, palmisque in cælum intentis, Deum omnipotentem, vt terra illa peste populū liberaret, orauit. Quo factō repente virus illud serpentis euauit. Incendium item quod diu per domos Saxonum, & Longobardorum uagatum, Diui Petri Basilicæ appropinquabat, solo crucis adhibito signaculo extinxit, ac furentium omnem uim flammurarum compescuit: Quæ duo, quod in die Assumptionis, & eius octaua perpetrata fuerint is postea, ut Festus, celebraretur ab eodem præceptum: quod, & tunc religiosissima factum est non longè à basilica S. Laurentij martyris extra mœnia. *Platina*.

Postero anno 848. Vaticanam Ecclesiam multis præstantissimis donarijs cumulauit: Lateranensem, Cruce Caruli Magni nobili, quæ Paschali sedente per noctem furto surrepta fuerat, ex purissimo auro gemmisque resecta donauit: & Victorem Patriarcham Gradensem pallio ornauit.

In sequenti 849. de salute ciuitatis sollicitus, Urbis muros, uetustate penè collapsos instaurauit, & ualuas portarum ligneas resecit, turesque quindecim reposuit, duabusque alijs ad Tyberim constitutis cauit, ne naues ullæ Urbem subire sese inuito possent. Sua item diligentia corpora SS. Quatuor Coronatorum inuenit, eorumque templum in splendidiorem formam instaurauit; iisque sub Altari collocatis illud aliorum multorum sanctorum Martyrum corporibus, & reliquijs ornauit. *Platina in eius uita*.

Eodemque cum Agarini Ostiam infesta classe inuadere conarentur, collecto exercitu Pontifex eò progreditur, Romanum militem, sicuti sæpe fit, non ad arma prouocat incautè, sed ad Eucharistiam percipiendam: qua sumpta Deum hac Oratione obsecrat;
Deus cuius dextera beatum Petrum ambulatē in fluctibus, ne mergeretur, erexit, & Capostolum eius Paulum tertio nauis regentem

tem de profundo pelagi liberavit, exaudi nos propitius, & concede, ut amborum meritis horum fidelium tuorum brachia, contra inimicos Ecclesie tue sanctae dimicantia, omnipotenti dextera tua corroborentur, & conualescant; ut de recepto triumpho nomen sanctum tuum, in cunctis gentibus gloriosum appareat.

Statimque Crucis signo saluifico, pugnae dat inditium: Vnde adeo dimicatum est alacriter, ut Romani quasi uictoria certi hostes superarint, & fugarint, multi que nauali prelio extincti fluctibus sint obruti; Plerosque etiam leo uiuos cepit, quorum opera cum Romam essent perducti, eodem Diui Petri anno sequenti Christi 850. quondam ab eorum maioribus dirutam reparauit, bonoque ad usum rei Diuina, eoque magnifico Campanario exornauit, & ne eiusmodi in posterum obnoxia impressionibus, ac dirptionibus esset, Vaticanum ipsum munire, & lapideis muris, qui ad diem illam nulli fuerant, sepire instituit. Concilium tamen XVII. Episcoporum Romae prius habuit, in quo Anastasium Sancti Marcelli Cardinalem, ex eo maxime, quod Parochiani contra veterum Canonum statuta quinquennio deseruisset, damnauit. *Platina, & alij uita huius Pontificis Scriptores.*

Sub sequenti anno 851. Addulphus Angliae Rex, uulgata Leonis Pontificis sanctitate permotus, una cum filio Romam uenit; à quo benigne exceptus, ad Basilicam Sancti Petri cum adisset; Regnum suum tributarium Ecclesiae Romanae constituit, singulis familiis nummo aureo in singulos annos obligatis. Sexto demum anno (hoc est 855.) quam eam inceperat, munitionem Vaticani absoluit, Urbemque eam magna caeremonia consecrauit, & à suo nomine, Leoninam appellauit; Orationis de Beatis Apostolis, quibus in hodiernum diem Ecclesia utitur, ad hoc opus pie conscripsit.

In ea enim porta qua ad S. Peregrinum ducit, haec erat in marmore incisa.

Deus qui Apostolo tuo Petro collatis clauibus Regni Caelestis, ligandi, atque soluendi Pontificium munus tradidisti, concede, ut intercessionis eius auxilio, à malis uexibus liberemur; & hanc ciuitatem quam nouiter te adiuuante fundauimus, fac ab ira in perpetuum manere securam, & de hostibus quorum causa constructa est, nouos, ac multiplices habere triumphos.

In

In secunda uerò porta, quæ apud Adriani molem ad prata ducit, hæc erat.

DEVS, qui ab ipso huius mundi principio hanc sanctam Catholicam, & Apostolicam Romanam Ecclesiam ab hostibus custodire, & confirmare dignatus es, iniquitatis nostræ chirographum propitiatus emenda, & urbem hanc, quam tuo sancto nomini per Apostolorum, Petri, & Pauli suffragia nouiter dedicauimus, ab omnibus inimicorum insidijs securam permanere concede.

In tertiæ uerò portæ frontispicio, qua ibatur ad scholam Saxonum, huiusmodi precatio sculpta uidebatur.

Præsta quæsumus. omnipotens, & misericors Deus, ut ad te toto corde clamantes, intercedente Beato Petro Apostolo, tuæ pietatis indulgentiam consequamur, ut urbs, quæ ego famulus tuus, Leo, 4. Episcopus Romanus, te auxiliante meo nomine Leonianâ uocauimus, nouoq; opere dedicaui, ut securâ, atque illaesa permaneat, apud clementiam tuam iugiter exoramus.

Hac autem urbe completa, sanctissimus Pontifex totus religiosus actibus deditus, ecclesiasticam disciplinam, penè collapsam reedificauit: pauperes, pupillos, & uiduas omni charitatis officio mirificè sustentauit; Clero congriarium dedit; basilicam S. Mariæ in uis noua ædificauit: ac demum similib. sanctis constitutionibus & operibus editis ad cœlestia euolauit 19. cal. Augusti. *Platina, Pantheon in epitome, Volaterranus, lib. 22. Antropologia, Sabellicus, Enneadus, 9. lib. 1. & alij.*

Scriptit duas epistolas, quæ extant in tomo 2. epist. decretalium